Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

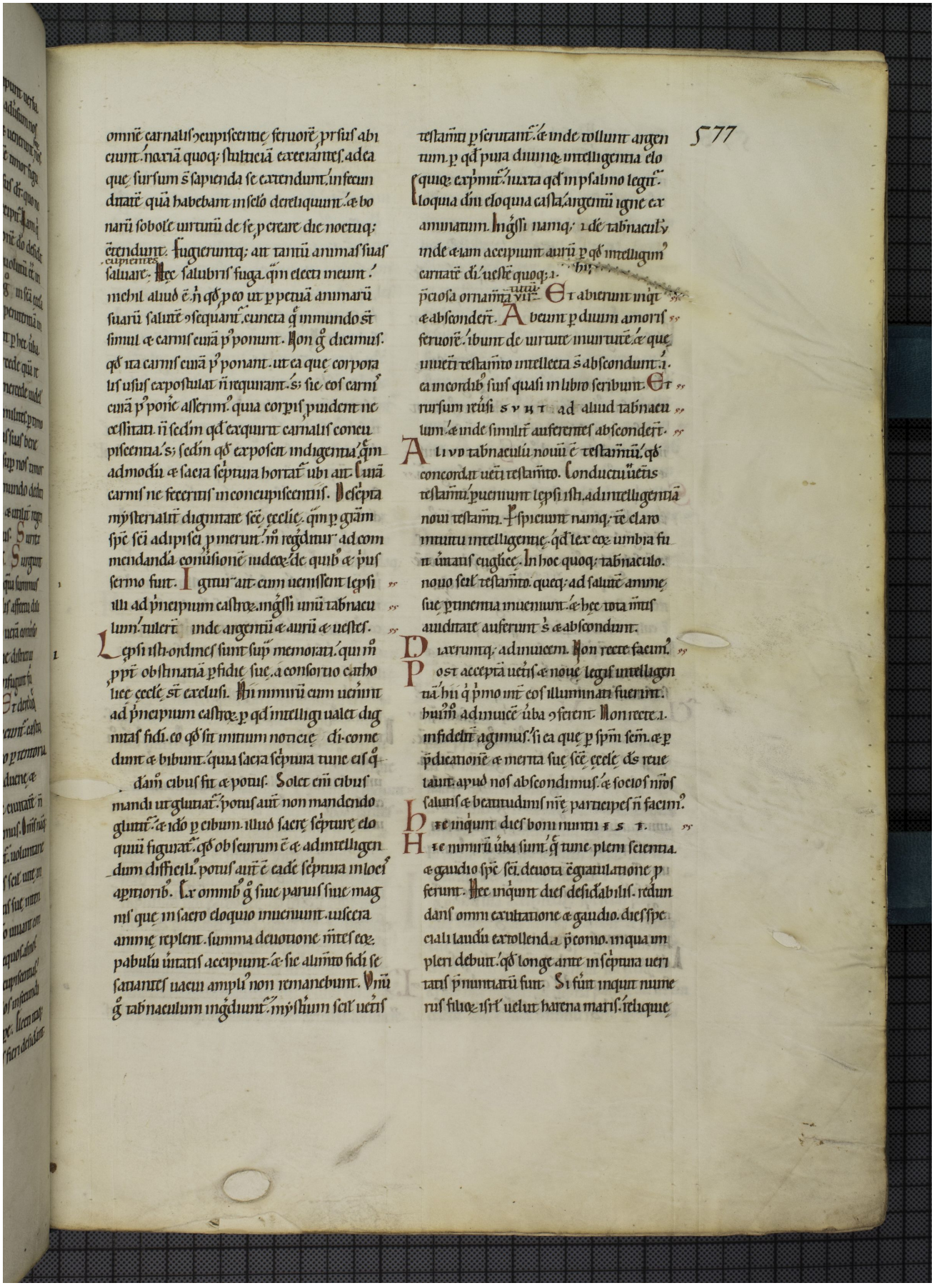

577

omnẽ carnalis concupiscentiæ feruorẽ prorsus abi
cium. narrã quoq; stultitiã cæteraq; mes. ad ea
quæ sursum s sapienda se extendunt. in secun
dam arcẽ quã habebant in sæculo dereliquum. æ bo
narũ sobole uirtutũ deo se p̃creare die noctuq;
ẽtendunt. fugiuntq; aut tamẽ animas suas
saluare. Hæc salubris fuga. qm̃ electi meum.
mebri aliud ẽ. n̄ qđ p eo ut p̃cuiã animarũ
suarũ saluẽ ꝯsequant. cuncta q̃ in mundo st
simul æ carnis curã p̃ponunt. Non g̃ dicimus.
qđ ita carnis curã p̃ponant. ut ea quæ corpora
lis usus expostulat. nõ requirant. s; sic eos carni
curã p̃ponẽ asserimus. quia corpis pudent ne
cessitatẽ. nõ sedm̃ qđ exquirit carnalis concu
piscentia. s; sedm̃ qđ exposcit indigentia. qm̃
admodũ æ sacra scẽptura hortat. ubi ait. Curã
carnis ne feceritis in concupiscentiis. Descripta
mysteriorũ dignitate sc̃æ ecclẽ. qm̃ p gr̃am
spẽ sci adepti sum. p merum. mõ regimur. ad com
mendandã. confusionẽ mihi dedecoris. de qua æ pus
sermo fuit. Igitur aut cum uenissem ꝯpsi
lii ad p̃cipuum castræ. mgri unũ tabnacu
lum. tulerũt inde argentũ æ aurũ æ uestes.
Lꝯpsi ish. ordines sunt sup̃ memorati. qui m̃
p̃pẽ obstinatã p fidẽ suæ. a consortio carno
lice ecclẽ. sũt excelsi. Hi numerũ cum uenient
ad p̃cipuum castræ. p qđ intelligi ualet dig
nitas fidei. eo qđ sit omnium notitiæ. di. come
dunt æ bibunt. qua sacra scẽptura tunc est q̃
dam̃ cibus sit æ potus. Solet enim cibus
mandi ut gluttiat. potus aũt non mandendo
glutit. æ ideo p cibum. illud sacræ scẽpturæ elo
quium figurat. qđ obscurum ẽ æ ad intelligen
dum difficile. potus aũt ẽ eadẽ scẽptura in loci
apertionib. Ex omnib g̃ siue parus siue mag
nis quæ in sacro eloquio inueniunt. uiscera
animæ replent. summa deuotione mites eæ
pabulũ ũtilitatis accipiunt. æ sic animo fidei se
sanantes uacui amplius non remanebunt. Unũ
g̃ tabnaculum mgdium. mysticum scil uetus
testamẽtum p seruant. æ inde tollunt argen
tum. p qđ pura diuinæ intelligentiæ elo
quia exp̃mit. iuxta qđ in psalmo legit.
eloquia dñi eloquia casta. argentũ igne ex
aminatum. hgi namq; de tabnaculi
inde æam acceptum aurũ p qđ intelligim
carnalẽ di uestẽ quoq;
p̃ciosa ornamẽta uitæ. Et abierunt inqt
æ absconderẽ. Abeunt p diuinum amorẽ
feruorẽ. ibunt de uirtute in uirtutẽ. æ quæ
uetũ testamẽto intellecta s abscondunt. i.
ea in cordib suis quasi in libro scribunt. Et
rursum reuisunt ad aliud tabnacu
lum. æ inde similiter auferentes absconderẽ.
Aliud tabnaculũ nouũ ẽ testamẽtũ. qđ
concordat ueteri testamẽto. Conducunt ueteris
testamẽti. pueri unt ꝯpsi ish. ad intelligentiã
noui testamẽti. Speciem namq; rei claro
rum intellectum. qđ lex eæ umbra fu
turarum euangelicæ. In hoc quoq; tabnaculo.
nouo scil testamẽto. queq; ad salutẽ animæ
sunt p̃tinentia inueniunt. æ hæc uasa mys
tica auferunt s abscondunt.
Dubitatum. ad inuicem. Non recte facim.
Post acceptã ueteris æ nouæ legis intelligen
tiã. hii q̃ p̃mo mihi cos illuminati fuerint.
horũ ad inuicẽ ũba ꝯferent. Non recte.
in fidelitate agimus. si ea quæ p spm̃ sem. æ p
p̃dicationẽ æ merita suæ sc̃æ ecclẽ. dñs reue
lauit apud nos absconditos. æ socios nros
salutis æ beatitudinis nr̃æ participes. n̄ facim.
Hæ inquit dies bonum numerum habent.
Hæ numerũ ũba sunt. q̃ tunc plenam scientia.
æ gaudio spẽ sci. deuota ẽgratulatione p
ferunt. Hæc inquit dies desiderabilis. redun
dans omni exultatione æ gaudio. dies spe
cialiter laudũ extollenda. a p̃como. in qua un
pleri debuit. qđ longe ante in scẽptura ueri
tatis p̃nuntiatũ fuit. Si fuit inquit nume
rus filiorũ israel uelut harena maris. reliquæ